

ת"פ 41811/11/21 - מדינת ישראל נגד צבי בינשטיין

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 41811-11-21 מדינת ישראל נ' בינשטיין

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

מדינת ישראל

בעניין:

באמצעות מחלקת הסייבר בפרקליטות

המדינה

נגד

הנאשם

צבי בינשטיין

ע"י ב"כ עו"ד ג. בן יצחק

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת הסתה לאלימות, לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התקיימו הפגנות תכופות כנגד ראש הממשלה דאז בנימין נתניהו(להלן - ראש הממשלה דאז) וזאת במגוון מקומות ברחבי הארץ לרבות בקרבת מעונו ברחוב בלפור בירושלים. הנאשם החזיק אותה עת בחשבון ברשת החברתית טוויטר והיה בעל כ-54 עוקבים שנחשפו באופן ישיר ועקיבי לפרסומיו (להלן - חשבון הטוויטר).

2. בתקופה שבין החודשים יולי 2020 לינואר 2021 פרסם הנאשם שבעה פרסומים הקוראים לאלימות ומעודדים אלימות כלפי ראש הממשלה דאז ובני משפחתו, שחלקם זכו לסימני חיבוב או לציוצים מחדש על ידי אחרים. להלן אפרט את הפרסומים מושא ענייננו:

(-) ביום 12.7.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא: "ישראל לא תשתקם ממגיפת הקורונה אלא רק לאחר חיסול העריץ בדיקטטורה של הנאשם הארור". הפרסום לא זכה לסימני חיבוב, תגובות או ציוצים מחדש.

(-) ביום 14.7.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא: "היום 14 ביולי, בתאריך זה בשנת 1789 פרצו אזרחי צרפת לבסטיילה מעוז שלטון הדיכוי בפרזיז ושרפו אותה. היום 14.7.20, אזרחי ישראל מסתערים על קו הקוקיה ברחוב בלפור, מעונו של נאשם בפלילים, סנדק כנופיות הפשע עם אשתו הגנבת ובנו סרסור זונות ושורפים אותה". הפרסום זכה לפחות לשלושים ציוצים מחדש ולעשרה סימני חיבוב.

(-) בהמשך היום פרסם הנאשם את התוכן הבא: "היום אזרחי ישראל בדרכם לשרוף את הבסטיליה שברחב בלפור, שם מתגוררת משפחת הרשע, נאשם סנדק וכנופיית בלפור שרה הגנת ונאשם Z(כך במקור - י.ט) סרסור הזנות". הפרסום זכה לפחות לציוץ אחד מחדש ולתגובה אחת.

(-) ביום 19.7.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא: "סוף הנאשם לתליה כפי שאזרחי רומניה עשו למנהיג המושחת צאושסקו". הפרסום זכה לכל הפחות לשלוש תגובות.

(-) ביום 25.7.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא: "ההתחממות בגבולות סוריה ואירן, פעולה מכוונת של הנאשם להסיח דעת הקהל ממצבו האנוש רק תגובה של אזרחים, נגד מנהיג מושחת, כמו זו של אזרחי רומניה לצאושסקו תפתור". הפרסום זכה לכל הפחות לשני סימני חיבוב.

(-) ביום 2.8.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא: "אזרחי ישראל בדרכם לקו הקוקיה ברחוב בלפור יעשו לנאשם ולכנופית בלפור השוכנת שם, את אשר הנאשם המושחת עשה ליצחק רבין ב 5.11.1995, ואת אשר אזרחי רומניה, עשו, בעקבות אירועי המהפכה הרומנית (1989) הודחו ונתלו במרכז העיר, שליטי רומניה הקומוניסטית, ניקולאה צ'אושסקו ורעיתו אלנה צ'אושסקו". הפרסום זכה לפחות לתגובה אחת, והנאשם נעץ את הפרסום בחשבון הטוויטר שלו כך שהפך לפרסום הראשון הנצפה בחשבון.

(-) ביום 16.11.20 פרסם הנאשם את התוכן הבא "בבסטיליה בבלפור מסתתר נאשם העומד בראש כנופית בלפור על אזרחי ישראל, הריבון של המדינה מוטלת החובה, לעשות את אשר המרפתים (כך במקור - י.ט) עשו שם בשנת 1789, לשלוף ולהוציאם משם ולשלוח אותם". הפרסום זכה לכל הפחות לסימן חיבוב אחד.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום, והוסכם כי המאשימה תעתור לעונש מאסר למשך 9 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, בעוד שההגנה מצידה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות וריבוי וטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שלמות הגוף ושלטון החוק. נטען כי קריאה לפגיעה בראש הממשלה היא חמורה ופוגעת בסמל שלטון. המאשימה ציינה כי רשויות אכיפת החוק הזהירו את הנאשם אך הוא לא חדל ממעשיו והמשיך לפרסם אף לאחר שהוזהר. נטען כי הפרסומים הופצו לעיני כל, בתקופה רגישה אגב מערכת בחירות. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי הוא נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. המאשימה טענה כי הביאה בחשבון את הודאת הנאשם, גילו, עברו הנקי ומצבו הבריאותי ועתרה להשית עליו תשעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה וקנס.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר במי שחשבון הטוויטר שלו כלל מספר מצומצם של עוקבים וכי הוא לא הבין בזמן אמת את מלוא משמעות המעשים. כן ציין כי בצד ההודאה יש להביא בחשבון את העמימות הקיימת בעבירה זו, שכן בית המשפט נדרש לקבוע - ללא כלים לשיטתו - את ההסתברות שהדברים יביאו למעשה אלימות. כן נטען שקיימים מקרים בהם תלונות לגבי פרסומים דומים נסגרו ללא אישום, או בענישה קלה. ביחס לעונש הראוי לנאשם נטען כי מדובר באדם מבוגר, כבן 79, ללא עבר פלילי הסובל מבעיות רפואיות. לגופו של עניין עתרה ההגנה להסתפק בעונש בתחתית מתחם הענישה ולהטיל קנס סמלי.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על המעשים וגילה הבנה לחומרתם. כן תיאר הנאשם את השפעת ההליך המשפטי על חייו ועל בני משפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. הצדדים לא טענו דבר בעניין השאלה אם מעשי הנאשם מהווים מספר אירועים או שמא אחד ודומה כי שניהם כיוונו לכך שמדובר באירוע אחד. דעתי דומה. אכן מדובר במספר פרסומים אך הם מקיימים את מבחן הקשר ההדוק שהרי "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). משכך, יקבע מתחם ענישה אחד תוך הבאה בחשבון את ריבוי המעשים.

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה** - עבירת ההסתה לאלימות פוגעת באוטונומיה של הפרט, בתחושת הביטחון ועלולה אף לעלות כדי סיכון חיי אדם. כן פוגעת היא בסדר הציבורי ובשלטון החוק, על אחת כמה וכמה כשהיא מופנית כלפי העומד בראשות הממשלה והמסמל את השלטון. במקרה מעין זה, יש בפרסומים המסיתים אף סיכון מפני השפעה על אופי השלטון בדרך של אלימות. משכך, מדובר בפגיעה בערכים מוגנים בעלי משקל סגולי ממשי. בענייננו, לאור ריבוי הפרסומים, תוכנם החמור והעובדה שמושאים היה איש ציבור ואף זה העומד בראשות הממשלה והמהווה סמל שלטון, מדובר בפגיעה בעצמה בלתי מבוטלת בערכים המוגנים. ודוק: האיסור המגולם בעבירה לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין אכן מגביל את חופש הביטוי, ואולם נקודת האיזון שבה חופש הביטוי נסוג מפני הסדר הציבורי ושלומו גופו של אדם, היא כשמתקיימת אפשרות ממשית שהפרסום יביא לביצוע מעשה אלימות. רף זה נחצה בענייננו.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה** - הנאשם לא כשל בפרסום בודד, אלא בשבעה פרסומים שהתפרשו על פני תקופה משמעותית. תוכן הפרסומים היה בוטה, תקיף וישיר וכלל עידוד גלוי של הציבור למעשי אלימות קשים כנגד ראש הממשלה דאז ובני משפחתו. כמו כן, התקופה בה בוצעו העבירות הייתה סוערת ונפיצה ולכן הסבירות שהיה בהם לגרום למעשי אלימות ולפגיעה בנפש, הייתה גבוהה (ולפחות "אפשרות ממשית" כנדרש ביסודות העבירה). אעיר בעניין זה שאין כל מקום להביא בחשבון טענות ביחס לעמימות סיבתית (ביחס לתוצאה) הקיימת בעבירת ההסתה, כנטען על ידי הסנגור. משהודה הנאשם בעבירה הודה הוא שהייתה קיימת לכל הפחות אפשרות ממשית (כנדרש בסעיף) שהפרסומים יביאו לכדי מעשי אלימות ומשכך לא קיימת כל עמימות במקרה זה. כאן המקום להתייחס גם לטענה כי לנאשם היו במועדים הרלוונטיים כ-54 עוקבים בלבד. אכן, מדובר בהיקף מצומצם יחסית של אנשים שנחשפו לפרסומים

ואולם, בשל אופייה של הרשת החברתית יש להביא בחשבון גם את "גלי ההדף" של הפרסום, בשל אפשרות הדהודם על ידי אחרים, במיוחד בתקופה סוערת בה הפרסומים עשויים היו למצוא "אוזן קשבת". מנגד, יש להביא בחשבון כי הנאשם אינו אדם ידוע או בעל השפעה שיש בה להקנות לדבריו מעמד מיוחד.

10. אציין עוד שהסנגור טען לאירועים בהם הוגשו תלונות בגין חשד לעבירות הסתה (במקרים אחרים) אשר לא הובילו לאישומים. בעניין זה הוגשו מסמכי תלונה ואולם לא הובאו נתונים בדבר תוצאת החקירה, מהם ניתן היה לקבוע ממצאים רלוונטיים לענייננו. משכך, ככל שהטענה כיוונה לאכיפה בררנית, הרי שלא הונחה תשתית עובדתית מספקת לצורך דיון בנושא.

11. **מדיניות הענישה - לצורך בחינת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים:**

(-) רע"פ 8670-19 **דוד עובד נ' מדינת ישראל** (27.2.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הסתה לאלימות על רקע פרסומים בשתי קבוצות ביישומון "WhatsApp" שעסקו בפינוי היישוב עמונה. בקבוצה אחת מדובר היה בתפוצה של-17 אנשים ובקבוצה נוספת בתפוצה של-63 אנשים. על הנאשם הוטל עונש של 3 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

(-) רע"פ 4175/19 **אליהו מועלם נ' מדינת ישראל** (22.7.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בריבוי עבירות הסתה לאלימות והסטה לגזענות בכך שפרסם בחשבון פייסבוק, בהזדמנויות רבות מאוד, קריאות ישירות למעשי אלימות וטרור כנגד ערבים, לרבות חברת כנסת ערבייה, וזאת על רקע תקופה רגישה ונפוצה בהקשר הרלוונטי לפרסומים. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

(-) ע"פ 5794/15 **מדינת ישראל נ' טויטו** (31.1.2016), בו נקבע ביחס לעבירת הסתה לאלימות מתחם הנע בין ארבעה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר. במקרה זה מדובר היה בפרסומים כנגד ערבים, באשר הם, וזאת על רקע תקופה נפוצה בהקשר הרלוונטי. עם זאת, היקף הפרסומים לא היה רב.

(-) עפ"ג 46593-05-21 **מדינת ישראל נ' אריאל** (9.1.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הסתה לאלימות והעלבת עובד ציבור ונידון לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי. במקרה זה, על רקע פינוי והריסת מבנים בלתי חוקיים, פרסם הנאשם בקבוצת גוגל שלושה תכנים הקוראים לפגיעה פיזית בכוחות הביטחון. ערכאת הערעור קבעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין חמישה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר.

(-) ע"פ 465-05-21 **אליצור נ' מדינת ישראל** (29.5.2022), בו הורשע נאשם, רב ומורה בישיבה, בעבירות הסתה לאלימות, בכך שפרסם דברי הסתה לאלימות כלפי ערבים וזאת בתקופה רגישה לאחר רצח נער ישיבה על רקע לאומני. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם עבירה זו, בנסיבות ביצועה, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר.

(-) עפ"ג 29938-02-20 **חדאד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 16.6.2020), בו נידון נאשם של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שהורשע בארבע עבירות הסתה לאלימות וטרור ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. הנאשם במקרה זה פרסם במספר הזדמנויות בחשבון האישי שלו בפייסבוק, שבו היו חברים כ-300 איש, קריאות למעשי אלימות וטרור כנגד אזרחים וכנגד כוחות בטחון.

(-) עפ"ג 43248-01-22 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (18.5.2022) בו נידון נאשם שאיים (בתקופה דומה לזו בה עוסק ענייננו) על ראש הממשלה דאז מר בנימין נתניהו, בכך שכתב בחשבון הטוויטר שלו "מישהו יודע על הכנות להתנקשות בראש הממשלה? מישהו מכיר.. נראה לי שהגיע הזמן ונראה לי הגיעו מים עד נפש". על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בן 10 חודשים וכן הופעל מאסר מותנה.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיו של מקרה זה נע בין ארבעה חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו אשר ביטאה נטילת אחריות וחרטה ואף חסכה זמן שיפוטי. כן הבאתי בחשבון את גילו המתקדם (כבן 79), עברו הנקי, נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי. נתונים אלו מצדיקים הקלה משמעותית עם הנאשם עד כדי הצבת עונשו בתחתית המתחם, אך אין הצדקה, לדידי, לחריגה לקולה ולענישה אותה ביקש הנאשם. כאמור, מדובר באדם המתקרב לגבורות, עברו נקי והתרשמתי במהלך הדיונים כי ההליך הפלילי השפיע משמעותית על חייו והרתיע אותו מפני הישנות מעשים דומים. עם זאת, אינני סבור שהוכחו סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ואף אם היו מוכחים, סבור אני שאין מקום במקרה זה, על רקע חומרת העבירות, להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי ההלימה וההרתעה (ע"פ 2260/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.7.2022); ע"פ 6122/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.2.2020)). האיזון הראוי שבין הנסיבות האישיות לבין חומרת העבירות מצוי במיקום העונש בגבול התחתון של מתחם הענישה ומתן אפשרות לשאת בו בעבודות שירות, כפי שאף ביקשה המאשימה.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **ארבעה חודשי מאסר.** הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 25.10.2022. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה - יחידת ברקאי, שלוחה צפון-במתחם כלא מגידו. **מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים את העבירה

בה הורשע.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח אלול תשפ"ב, 14 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.